

Halle-Vilvoorde Komitee

Geachte Heer Voorzitter,
Dames en Heren Genodigden,

Voor één keer mag ik het spreekgestoelte betreden, niet om een strijdrede uit te spreken, maar voor een dankwoord.

We zijn als Halle-Vilvoorde Komitee uitermate fier en dankbaar dat we deze tweede Zennedalprijs mogen in ontvangst nemen.

Uiteraard gaat mijn eerste dank dan ook uit naar de Marnixring Zennedal, die de prijs uitreikt : het is een erkenning voor onze jarenlange inzet en een aanmoediging om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Het Halle-Vilvoorde Komitee werd boven de doopvont gehouden na de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord (29 september 1992). De eerste persconferentie werd gegeven op 21 december 1992. Het was een gezamenlijk initiatief van "Vlaams-Brabantse mandatarissen met de steun van de VVB, het Davidsfonds, het Komitee der Randgemeenten, TAK en Vlaams Komitee Druivenstreek". De hoofdeis van het Komitee was : (en ik citeer letterlijk) :

"De Vlaamse politici mogen in geen geval een communautair akkoord sluiten dat niet voorziet in de splitsing van het kiesarrondissement". We hadden toen al gelijk, maar we hebben geen gelijk gekregen. Ondanks het protest werd de kieskring toen niet gesplitst. Wel vertelde men ons dat de splitsing van de kieskring in de sterren geschreven stond.

Sedertdien heeft het Halle-Vilvoorde Komitee zich steeds blijven inzetten voor de splitsing van de kieskring en van het gerechtelijk arrondissement. Gaandeweg hebben we de doelstellingen ook verruimd. Naast de institutionele aspecten zijn we geleidelijk ook de nadruk gaan leggen op het belang van de ruimtelijke ordening en het tegengaan van verdere verstedelijking of "verbrusseling". Dit wordt samengevat in onze slogan : voor een Vlaams en groen Halle-Vilvoorde.

We zijn dus nu, als Halle-Vilvoorde Komitee, meer dan 12 jaar bezig. En dit alles enkel op basis van vrijwillige inzet van geëngageerde mensen en verenigingen : los van elk persoonlijk belang.

Ik wil dan ook van dit dankwoord vooral een hulde-woord maken. Een eerbetoon en dank aan het Vlaamse middenveld.

En dan denk ik onmiddellijk aan de pioniers van het eerste uur, zonder wie het Halle-Vilvoorde Komitee nooit zou hebben bestaan : Dirk Laeremans, Wilfried Wouters,

Guido Moons, Geert De Putter, André Monteyne, André Lermaniaux en Johan Laeremans. Velen onder hen zijn nog steeds actief in ons comité.

Johan, als onze trouwe secretaris, penningmeester en duivel-doet-al, verdient jij hier wel een bijzondere vermelding : dag en nacht ben je bezig voor de goede zaak. Zonder jou zou ons comité de broodnodige structuur en financiën ontbreken, die voor elke werking noodzakelijk zijn.

Het Halle-Vilvoorde Komitee kan je gerust een denktank en een overlegstructuur van het Vlaamse middenveld noemen. Maar het ontleent zijn definitieve kracht aan het feit dat de leden van het comité een vereniging vertegenwoordigen, waarop een beroep gedaan kan worden wanneer het op actie aankomt.

En dan ben ik bijzonder trots te kunnen zeggen dat de Marnixring in ons comité met drie personen zeer goed vertegenwoordigd is : Herman Jacobs, van deze ring, Mark Gabriëls van Land van Gaasbeek en Dries Vanhaeght van de nieuwe ring Overijse De Vrijheijt . Herman, kan hier vandaag niet zijn, door ziekte. We willen deze Marnixers bedanken voor hun inzet in ons comité. Het bewijst dat de Marnixring zijn Vlaamse beginselen daadwerkelijk ter harte neemt.

De Marnixring Zennedal is trouwens één van de voortrekkers op dit gebied : op haar voorstel werd de Marnix-erepenning uitgereikt aan Vic NEES en aan RING-TV. Deze Marnixring stichtte ook de werkgroep Vlaamse Actie in Grimbergen om de Vlaamse middenstand ertoe te bewegen zich Vlaamsbewuster te profileren. Deze actie werd trouwens door de Vlaamse overheid, via de VZW De Rand, verdergezet en uitgebreid.

Naast de Marnixring wil ik ook de andere verenigingen en hun vertegenwoordigers in ons comité bedanken :

Norbert De Witte van de Vlaamse Vriendenkring Strombeek
Guido Bulens van het Davidsfonds,
Luc De Vits en Luc Caluwaerts van Sterrebeek 2000
Stef Storme van VNJ Vlaams-Brabant
Bart De Valck en Arnout Van den Broeck van TAK
Joël Follet van het Vlaams Genootschap Sint-Pieters-leeuw,
André Lermaniaux van het Komitee der Randgemeenten
Dries Vanhaeght van Het Vlaams Komitee Druivenstreek

Allemaal mensen en verenigingen die in ons comité actief zijn. Zij zijn het dus die deze prijs hebben verdiend.

Dames (en Heren), het is u misschien ook opgevallen : er zitten weinig of geen dames in ons comité. En toch heb ik een goede reden om ook dames te bedanken. Met name onze echtgenotes. De talrijke avondvergaderingen en het vele werk voor het comité slopen veel vrije tijd op, en dat gaat dan wel een beetje ten koste van het gezin. Daarom verdienen onze echtgenotes die dit alles “voor de goede zaak” moeten verdragen ook een eresaluut en een dank u. Het is hun niet geringe bijdrage in de werking van ons comité.

Dan kom ik tot de dienstweigeraars. Ik kan ze niet genoeg danken.

Bij de verkiezingen van 2003 waren ze met twintig. Bij de jongste verkiezingen van juni 2004 waren ze al met 56, waarvan de helft uit Halle-Vilvoorde. Door resoluut te weigeren te zetelen als voorzitter of bijzitter in een stembureau of in een telbureau, staken zij hun nek uit en stellen zij zich aan gerechtelijke vervolging bloot om eindelijk die ongrondwettige kieskring te breken. Zij verdienen alle lof en dank voor hun moedige houding.

Het geld van de Zennedalprijs zal trouwens in de eerste plaats gebruikt worden om deze processen en eventuele boetes te betalen. Dank zij deze prijs en vele gulle schenkers (waaronder vele Marnixers) kunnen we met gerust gemoed aan de dienstweigeraars de garantie geven dat zij geen financiële gevolgen van hun dienstweigering zullen ondervinden.

En dat er nog processen zullen volgen, lijkt zo goed als zeker. Reeds twee personen uit het Gentse kregen een voorstel van minnelijke schikking, voorstel dat ze natuurlijk geweigerd hebben.

En tot slot wil ik ook onze burgemeesters bedanken. De inzet van het Halle-Vilvoorde Komitee mag dan wel groot geweest zijn, de actie voor de splitsing van de kieskring heeft haar volle ontplooiing gekregen nadat en doordat de burgemeesters van Halle-Vilvoorde hun politieke schouders onder de actie hebben gezet.

Met fierheid kunnen we zeggen dat alle Vlaamse burgemeesters van Halle-Vilvoorde hun medewerking hebben verleend. Maar de vijf rebellen van Vlaams-Brabant verdienen een extra vermelding : Lieve Vanlinthout van Sint-Pieters-Leeuw, Willy De Waele van Lennik, Dirk Brankaer van Overijse, Michel Doomst van Gooik en Leo Peeters, van Kapelle-op-den-Bos

Hun vastberaden samenwerking over de partijgrenzen heen, mag model staan voor alle Vlaamse politici en partijen. Zij weten dat ze door de bevolking ruim gesteund worden (dat is niet alleen gebleken op de betoging te Halle, maar werd nadien ook bewezen door de opiniepeilingen). Op de vraag¹ of de kieskring voor het einde van het jaar gesplitst moet worden antwoordde 58 procent van de Vlamingen JA, tegen slechts 16 procent negatief of eerder negatief. Dat is dus 3,5 keer meer ja. In Halle-Vilvoorde steeg die ruime meerderheid zelfs tot 71 % van de ondervraagden. Opvallend is ook het aantal mensen dat geen mening opgaf : 15 % voor geheel Vlaanderen en slechts 3 % in Halle-Vilvoorde. Dit extreem lage percentage zonder mening bewijst de grote betrokkenheid van de bevolking in onze streek wat trouwens ook bewezen werd door een vroeger onderzoek dat door het Halle-Vilvoorde Komitee werd gedaan².

Mijn boodschap aan onze burgemeesters en gemeentebesturen is dan ook de volgende : we weten dat de grote Vlaamse politiek zich niet graag bezighoudt met deze problemen, omdat de mensen daar zogezegd niet wakker van liggen. Wat u gedaan hebt, nl. **actief opkomen** voor een, zelfs door iedereen erkende gerechtvaardigde Vlaamse eis, blijft in Vlaanderen veel persoonlijke moed vragen en

---

¹ De Morgen, 27 oktober 2004

² Opiniepeiling ICT research, voorgesteld op persconferentie dd. 10 maart 2004

u moet ongetwijfeld optornen tegen vele vormen van tegenwerking. Maar het is en blijft uw historische verdienste dat u de grote politiek heeft gedwongen dit probleem vooraan op de agenda te zetten en de kieskring "onverwijld" te splitsen. Zaak is nu ervoor te zorgen dat de splitsing er komt zonder nieuwe Vlaamse toegevingen, zoals de Vlaamse partijen het ons beloofd hebben. Belofte maakt schuld.

Burgemeesters, hou vol, u weet dat de bevolking vierkant achter u staat en dat zij geen toegevingen zal aanvaarden.

Zoals Marc Deweerdt het schreef in De Tijd van 16 oktober jl : " Het is de logica zelf dat het territorialiteitsbeginsel wordt doorgetrokken in de verkiezingsorganisatie, zoals het moet worden doorgetrokken in de gerechtelijke organisatie. Daar hoeft Vlaanderen geen prijs voor te betalen."

Terwijl Vlaanderen gespannen afwacht of onze politici weer eens "een prijs" zullen betalen, kan het Halle Vilvoorde Comité alvast zeggen dat het al een prijs heeft in de wacht gesleept : de Zennedal-prijs.

Misschien zou het een goed idee zijn dat onze Vlaamse politici meteen op het ministerieel comité, waar niet minder dan 17 ministers zich zullen buigen over de splitsing waar niemand van wakker ligt, aan hun Franstalige landgenoten een eis tot schadevergoeding wegens laattijdigheid voorleggen. Veertig jaar moeten wachten op de splitsing van de kieskring, dat moet toch een mooie verdragingsrente voor Vlaanderen opleveren ?

Luc Deconinck
12 november 2004